diligunt te barbara q̄ꝛ plagas tu/
as ſanātes obduxerūt Que reſpō
dens dixit Similes ſūt tui dij ſurdi
et ceci et ſine ītellectu et immobiles
q̄uo poterāt plagas meas curare
qui remediū ſibi ipis nō poſſūt pre
ſtare Ille āt qui me curauit eſt xp̄s
filius dei viui quē tu non vides eo
ꝙ coꝛ tuū a dyabolo induratū eſt
Tūc irat⁹ pꝛeſes et fremens vt leo
iuſſit diſcerpi latera eius et lampa
des ardētes applicari verſiſqʒ pedi
bus ſuſpendi et malleo caput eius
tundi vſqʒ dū ꝑ eius nares ſāguis
diſtillaret in terrā. Ipa vero intui/
ta in celū dixit Tu noſti coꝛdis mei
cognitoꝛ xp̄e q̄ꝛ ꝓpter te has pla/
gas ſuſtineo ideo nō derelinquas
me Tūc pꝛeſes iuſſit abſcidi gladio
mamillas eius Quib⁹ abſciſis aſpi
ciens in celū beata virgo dixit Ne
ꝓijcias me dn̄e a facie tua et ſpm̄
ſanctū tuū ne auferas a me Deīde
iuſſit eā nudaʒ circuire ciuitateʒ et
plagas inferēdo flagellari Que in
tuēs in celū dixit Dn̄e deus q̄ ope
ris celū nubibus ꝓtectoꝛ me⁹ eſto
et adiutoꝛ tege nuditatem coꝛdis
mei vt a viris impijs et laſciuis nō
videat᷑ Tūc miſit dn̄s angelū ſuuʒ
qui operuit eā ſtola candida Igit᷑
ducta a militib⁹ in quoddā pꝛediū
pꝛeſes p̄cepit eā gladio plecti. quā
pater a pꝛeſide ſuſcipiens perduxit
vſqʒ ad montem ⁊ dum beata bar
bara gaudens ſuper victoꝛia duce
ret᷑ oꝛabat dn̄m dicens Dn̄e iheſu
xp̄e qui celos extendiſti ⁊ terrā fun
daſti qui mari terminū poſuiſti qui
pꝛecepiſti imbꝛiferas nubes diſtilla
ri ſuper bonos et malos qui ſuper
mare ambulaſti et tumentē ventuʒ
ſedaſti Omnia eni tibi obediūt pre
ſta mihi famule tue petionē hanc ⁊
gratiā vt ſiq̄s mēoꝛauērit nomē tuū
faciens mēōꝛiaʒ mei in die martirij
mei. domine ne memineris iniquita
tuʒ eius Tu eni noſti domine quia
caro ſumus Tunc facta eſt vox do
mini ad eam dicens Veni pulcerri
ma mea ac letiſſima req̄eſce in cubi
li patris tui qui eſt in celis Hec aūt
que poſtulaſti data ſunt tibi a me.
Et dictis his venit ad locuʒ marti
rij et a patre ſuo decollata eſt cum
ſancta iuliana que in eodeʒ loco ꝑ
eundem dyoſcoꝛum eodem tempe
ꝓpter eiuſdem fidei ꝯfeſſionē et eo/
deʒ genere martirij eſt conſūmata
quaruʒ coꝛpoꝛa valentinus vir ve
nerabilis petijt. et habita ea repo/
ſuit in loco ſolis in habitaculū mo/
dicū in quo et ſanationes plurime
celebꝛantur Deſcendente vero pa
tre a monte. ignis deſcēdit de celo
et combuſſit eum ita vt nec puluis
eius inueniretur Paſſa eſt autē im/
perante maximiano ſub p̄ſide mar
ciano ſecundo nonas decembꝛis

De ꝯceptione beate marie ꝟginis

Anceſmus cantuarienſis ar
chiepiſcopus et paſtoꝛ an/
gloꝛum. Coepiſcopis ſuis
ſalutem et perpetuam in domino
benedictionem Conceptio venerā
da dei genitricis ⁊ virginis dilectiſ

ſimi fratres queadmoduz per mul
ta expimenta ſignoꝝ in anglia et
in fracia ceteriſqꝫ climatibusquo/
ſum olim ſit declarata. me narrāte
audiat dilectio veſtra Tempe nan
qꝫ illoquodiuine placuit pietati an
gloꝝ gentez de malis ſuis corrigē
ſueqꝫ ſeruitutis officijs artius aſtri
gere. glorioſiſſimo normannoꝝ du
ci wilhelmo eandē patriā debellan
do ſubegit. Qui rex angloꝝ factus
dei virtute et induſtria ſua totiꝰ ec/
cleſiaſtice dignitatis honoēs in me
lius reformauit. Cuiꝰ pie intētionis
operibꝰ inuidens ille omniū bono/
rum inimicꝰ dyabolus. tum famili/
arium fraudibꝰ. tum extraneorum
incurſibus multociens conatus eſt
eius ſubſiſtere ſucceſſionibꝰ Sꝫ do
mino ꝓtegente et timente ſe rege ⁊
glorificāte ad nihilū deductus eſt
malignus Audientes aūt daci an/
gliam ſubiectam normānis grauit
indignati ſe ſuo quaſi hereditario
iure priuari. arma preparant. claſſē
aptant vt eos adeūtes a data ſibi
patria expellant. Quo operto rex
prudentiſſimus wilhelmꝰ hilſinum
quendā religioſum virum abbatē
ramaſtenſis cenobij accerſitū in da
ciam dirigit vt huiꝰ rei veritatez in
quirat Quo fideliter pacto ad an/
gliam redire cipiens mare ingredi/
tur Et iam maximā maris partem
proſpero curſu tranſierat. tum ſubi
to denſis ſurgentibus vndiqꝫ ven/
tis horrida tempeſtas celuz cōmo
uit et vndas Fatigatis igitur nau
tis nec vltra valentibus obniti fra
ctis remis funibus ruptis cadenti/
bus velis ſpes ſalutis amittit Cū
qꝫ de ſalute corporū deſperati ani
marum ſolūmodo curam magnis
clamoribus deo ꝯmendarent et be
atiſſimaz dei genitricē Mariam mi
ſeroꝝ ſcilicet refugium et deſpera/
torum ſpem deuote inuocarent. ec
ce ſubito aſpiciunt quendam bone
habitudinis virum pontificali inſu
la decoratū quaſi inter medias vn
das naui proximū Qui aduocans
ad ſe abbatez hilſinum his verbis
cepit interpellare eum Uis inquit
periculum maris euadere? Cumqꝫ
ille ſe id toto corde deſiderare ⁊ id
ſolum expetere reſponderet. Tunc
ille Scias inquit me ad te a noſtra
domina dei genitrice maria quādul
citer inuocaſti directum. et ſi dictis
meis obtemperare volucris ſaluus
et incolumis euades imminens pe
riculum maris Spondet ſe ei ilico
in omnibus obtemperaturū ſi hoc
euaderet periculum quo morti iam
proximum ſe conſpexit. Promitte
mihi inquit ille et deo ꝙ diem con
ceptionis et creationis matris Ihe
ſu chriſti ſolenniter celebrabis et ce
lebrandum predicabis At ille vir
prudentiſſimus Et quis inquit di
es mihi erit hoc feſto celebrandus
Sexto ait ydus decembris hoc fe
ſtum ſolemniſando tenebis. Et ait
abbas Quo officio vtetur eccleſia
in eccleſiaſtico obſequio. Omne in
quit officium quod dicitur in eius
natiuitate. dicetur etiam in concep
tione excepto ꝙ nomen natiuita/
tis mutetur in nomen conceptõnis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

His dictis diſparuit. et citius ſeda ta tempeſtate abbas cuꝫ ſuis inco lumis concito flatu applicuit angli cis litoꝛibus et que viderat ⁊ audi erat quib⁹ potuit notificauit ⁊ nos fratres dilectiſſimi ſi poꝛtū ſalutis volumus apprehendere. dei genitri cis creationeꝫ et ↄceptionē dignis celebꝛemus obſequijs vt ab eius fi lio digna mercede ꝛmunēmur. Rur ſuꝫ hec ſolennitas alio modo alibi declaratur. Tempoꝛib⁹ nāqꝫ karo li regis francoꝝ clericus quidā oꝛ dine leuita Sagarie regis germa/ nus dei genitricem toto coꝛde dili gens ei⁹ hoꝛas ſolitus cantare pa rentū ↄſilio nubere volens cū qua/ daꝫ puella valde pulcra contraxit Accepta aūt a preſbitero nuptiali benedictiōe die illa miſſa celebꝛata recoꝛdatus ꝙ eiuſdeꝫ beate marie virginis hoꝛas iuxta moꝛem ſuum non cantauerat omnes ab eccleſia exire coegit ſponſaꝫ domū mittēs ipē ſolus iuxta altare remāſit. Cūqꝫ ſolus dñice mrīs hoꝛas decantaēt et hanc antiphonam Pulcra es et decoꝛa filia iheruſalem diceret. ſub ito apparuit ei di genitrix Ego ma ria cū duobus angelis. dextraꝫ et leuam eius tenentibus dicens. Si ego pulcra ſū et decoꝛa. quare me dimittis ⁊ ſponſam aliam accipis? Nonne ego pulcrioꝛ ſum illa? Non ne ego ſum foꝛmoſa Vidiſti tā pul cram? Cui ille: Domina mea inquit claritas tua omnem mundi pulcri/ tudinem excellit Tu es ſuper cho/ ros angeloꝛuꝫ eleuata. tu es ſuper celos celoꝛum exaltata. Quid ergo

vis vt faciam? At illa. Si ſponſam carnalē cui adherē vis amoꝛe mei dimiſeris me ſponſam in celeſti reg no habebis. Etſi conceptionis mee feſtum ānuatim ſexto ydus decem bꝛis celebꝛaueris et celebꝛandum pꝛedicaueris mecum in regno vni/ geniti mei laureat⁹ eris His itaqꝫ dictis domi a ab oculis ſuis diſpa/ ruit. Clericus vero domum redire renuens abſqꝫ parentuꝫ conſilio ili co ad abbaciam quandam extra patriam pꝛofectus monachali ha bitu decoꝛatur Et poſt exiguum tempoꝛis meritis beate marie vir/ ginis que diligentes ſe ſemper de/ coꝛat et beatificat eſt aquileye pa triarcha factus feſtum conceptio nis eiuſdem die pꝛedicto qꝫdiu vix it pꝛopꝛijs octauis celebꝛauit et ce lebꝛandum cunctis pꝛedicauit Ite ruꝫ hec feſtiuitas declaratur aliter In pago gallico canonicus quidā oꝛdine ſacerdos ſolitus cātare be ate Marie virginis hoꝛas noctur nas a villa quadam vbi cum vxo re alterius foꝛnicat⁹ fuerat ad opi dum vbi moꝛabatur tēdere curās pelagus ſecane tranſmeare cupiēs ſol⁹ nauim ingreſſus dominice ma tris hoꝛas nauigādo canere cepit Cumqꝫ inuitatoꝛium. Aue maria gratia plena diceret et iam in me dio fluminis eſſet. ecce turba demo num in pꝛofundum pelagi vna cū eius nauicula eum pꝛecipitauit et animam eius cito ad toꝛmentum rapuit Die autem tertio ad locum quo demones eum afficiebant toꝛ mentis venit beata virgo cum ſan

ctorum turba dicens eis Ut quid
famuli mei animaꝫ iniuſte affligitis
Nos inquiunt euꝫ habere debem⁹
quoniã raptus eſt in opere noſtro.
Si illius inquit virgo eſſe debet cu
ius opera faciebat ergo mea debꝫ
eſſe quoniaꝫ matutinas meas duꝫ
vos eum peremiſtis decantabat.
Unde et vos magis rei facti eſtis
qꝛ erga me inique egiſtis. his itaqꝫ
dictis demonibus huc illuc fugien/
tibus ſanctiſſima virgo animã ad
corpus detulit et per brachium ho
minem a flumine illo reſuſcitatũ ac
cipiẽs aquã a dextris et a ſiniſtris
quaſi murum ſtare iubens de ꝓfun
do pelagi ad portum incolumẽ ꝓ/
duxit. At ille gauiſus pedibus ei⁹
proſtratus ait. Cariſſima mea do/
mina et virgo gratiſſima quid tibi
retribuã pro tantis beneficijs que
mihi feciſti? Precor te inquit dei ge
nitrix ne ampliuſ in adulterij pecca
tum cadas et vt ꝯceptionis mee fe
ſta ſexto ydus decembris ſolenniť
celebres et celebranda ꝑdices. Mox
vt hec locuta eſt celos ipõ vidente
aſcendit At ipe heremiticaꝫ ducẽs
vitam qꝫdiu vixit eadeꝫ celebrauit
et celebranda alijs predicauit. Et
nos fratres cariſſimi noſtra aucto
ritate epiſcopali corroboramus et
precipimus vt nullus veſtrũ ita ſit
rebus occupatus aut proprijs pec
catis deſperatus quin beate marie
virginis conceptiõis feſtũ celebret
annuatim Sicut enim in ſancta ec/
cleſia eius natiuitas ſic debet exco
li eius conceptio. Niſi enim concipe
retur nunqꝫ naſceretur Sicut enim
ad ſaluandum genus humanum o
lim fuit neceſſaria eius natiuitas ſic
fuit neceſſaria eius conceptio. Niſi
conciperetur ex ea redemptor mun
di ex ea nõ naſceretur Juſſu dei cõ
cipitur et naſcitur. immo ſi diuina
ratõ proſpiciatur ſpiritualis conce
ptionis eius dies maior ſrote ap/
probatur qꝫ natiuitas. Non enim
eſt mirum ſi homo a deo creatus
naſcitur de matre Erubeſcant igi/
tur omnino inſenſati qui tanta mi/
ſteria et ſacramenta tenebris igno
rantie excecati ideo reſpuunt cele/
brare ꝙ viri ac mulieris copula in
conceptione beate marie extitit Si
eius conceptionem ideo ꝙ carna/
lis extitit ſtultis non placet hodie
celebrare. tamen diem illam et noc/
tem dignam quãuis incognitam ⁊
tempus et horam ſpiritualis conce
ptionis eius hodie celebrare debet
qua ipe animarum creator animã
ſue matris dignam et ſanctiſſimam
corpori eius virginali angelis mini
ſtrantibus copulauit quam etiam
die prima noſtre redemptionis et
ſalutis diſpoſitor noſtre ſaluatiõis
inter ceteros dies fecit preelegit et
ſãctificauit Nã ꝙ ſint due ꝯceptio
nes homĩs omnib⁹ notum eſt peri
tis vna qua carnaliſ copula viri ac
mulieris agitur alia qua anima no
ua et pura deo cooperante aduna
tur Si nõ placet illis celebrare do/
minice matris carnalem ꝯceptionẽ
placeat ergo colere ſpũalem creati
onẽ corpiſqꝫ cũ aĩma copulationẽ

O quāta eſt illa dies qua noſtre re
paratricis anima digna creatur et
conſecrat̄ et ſanctiſſimo corpi vnit̄
Nō eſt verus amator virginis qui
reſpuit colere diem eius ↄceptiōis
Erubeſcant igit̄ inſani qui hunc di
em colere nolunt idcirco quia alio/
rū ſāctoꝝ ↄceptiōes minime colē
ſcā ↄſueuit eccleſia Maxime quippe
ruſticitatis eſt eam et in alijs ſāctis
in hoc ↄparari in qua deus huma
nam carnem aſſumpſit quaꝫ ſuper
omnes angelos et archangelos in
celis ſublimauit Quamuis eni cete
ris ſanctis dies ↄceptōnis coꝝ nō
ſit ↄceſſum vt celebretur illi tamen
a ſpūſancto ↄceſſū eſt que maior ⁊
excellentior eſt cunctis Pulcre ⁊ di
gne dominationē ſuper ceteros ſā/
ctos debet habere illa per quā om
nes ſancti ſanctificant̄ ⁊ beatifican
tur Dicit̄ eni xp̄s ſanctus ſanctorū
dicit̄ et ip̄a ſancta ſanctaꝝ. Et ſicut
ſine more ſūmus rerum diſpoſitor
ſuper omēs ſanctos et ſanctas illā
dignitatem illi ↄtulit vt verbū car/
nem factum verbum conciperet et
pareret ⁊ poſt partuꝫ virgo mane
ret. ſic ip̄e pre omnibus abſqꝫ more
hanc dignitatem illi prebuit vt con
ceptionis et natiuitatis eius ſolen
nia ſacroſancta in hac celebrent̄ ec
cleſia Quid longius? Conceptionē
dominice matris colere ē xp̄i gene
rationem enarrare Nam eius con
ceptio. xp̄i generationis eſt linea.
Quaꝑpter euangelium Liber gene
rationis hac die ſicut in natali dn̄i
ante matutinales laudeſ bono mo
re decantam⁹ et ad miſſam legim⁹
Merito ergo colitur et filij genera
tio et matris conceptio. quoniā cō
ceptio et natiuitas matris eſt gene
ratio filij Celebremus igitur hodie
dignis officijs alacriter vtrāqꝫ ei⁹
honorabilem ↄceptionem ſpiritua
lem videlicet ⁊ humanam vt ipſius
meritis et precibus a ſecularibus
curis et a cunctis vitijs mereamur
eripi et ad eterna gaudia perduci.
preſtante domino noſtro Ihū xp̄o
qui cuꝫ patre et ſpirituſancto ⁊ ma
tre ſua ꝟgine maria viuit et regnat
deus per infinita ſecula ſeculorum.
Amen

De ſancto Iudoco

Sanctus Iudocus cuius fe
ſtum agitur in die Lucie ꝟ
ginis Fuit iudahelis regis
britonum filius habuitqꝫ fratrem
maioreꝫ natu. beatum videlicꝫ Iu
dahelem qui ſucceſſit pat̄ in regnū
cogitans tamen regnum terrenum
pro celeſti relinquere et vitam mo/
naſticam ducere Unde fratrem ſu
um Iudocum iuniorem corā ſe con
ueniri fecit ſolicitus de ſuſcipiendo
regni gubernaculo. Beatus vero
Iudocus nō minus feruens in dei
dilectione deliberādi inducias. viij
dierū vix a fratre impetrauit. Ip̄o
igitur interim in mōaſterio quodā
vbi litteras didicerat ↄmorante et
orationi incumbente et cogitante
quomodo poſſet effugere regnum
ſimul et patriam Contigit illuc per
uenire vndeciꝫ peregrinos qui limi
na beatoꝝ apoſtoloꝝ petri et pau
li viſitare deſiderabant His beat⁹